

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmoud — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român”.

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1883, cu prețul cel mai moderat ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă assignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Decembrie 1882, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzia cu espedirea foiei*).

Editura „Telegraful Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Efectele maghiarisărei.

Este o mare nefericire pentru un stat, când sferile mai înalte politice perdând din vedere interesul și binele comun, declară război pe față tuturor elementelor din stat spre a ridica prin nimicirea lor pe o mică parte a populațiunii statului. Aceasta se întâmplă în Ungaria, unde reuniunile de maghiarisare s'au estins ca o rețea pretutindena spre a stirpi toate naționalitățile de aici și deasupra ruinelor să se înalte națiunea maghiară. Este o mare nefericire aceasta, căci tendența de maghiarisare cu ori ce preț și-a ajuns acum culmea, și ea e în contra noțiunii statului nostru poliglot, e în contra rațiunii sănătoase, e o tendență, carea se forțează pe toate terenele vieții publice, și în tot momentul se lovesce de realitate, care o desfidă în modul cel mai eclatant.

Țiarul nostru și-a ținut de datorință patriotică a fi în cursul întâmplărilor de toată ziua, și n'a pregetat a reproduce opiniunile foilor unguresci cu privire la acest obiect. Și mai ales înalta politică de stat reproducă de „Pesti Naplò” ne-a luminat

pe deplin. Scim cu cine avem de lucru, și la ce avem să ne așteptăm.

Era o vreme, când noi presupuneam la politiciii maghiari rațiune și minte sănătoasă. Era o vreme când mai credeam în valoarea legilor sancționate, căci în statele moderne civilizate legile sancționate sînt garanție și cetățenii se cred în drept a aștepta loiala lor executare. Astăzi ne am lumbinat pe deplin. Și dacă ne mai ocupăm de acest obiect, o facem aceasta în firmă convingere, că ne împlinim prin aceasta datorința față de patria comună, care ar trebui se fie dulcea mamă a tuturor.

Trecem peste toate câte s'au făcut dela 1868 incoace în favorul maghiarisărei naționalităților. Trecem peste toate, căci ele sînt lucruri cunoscute astăzi în întreaga Europă. Ne vom ocupa numai de cele mai recente, multele reuniuni de maghiarisare

Țările maghiare pretind ca fie care suflare omenească din Ungaria să se maghiarizeze. Aceasta o pretinde idea de stat unguresc. Căci după ei e maghiar pământul pe care umblăm, e maghiară pâinea ce mîncăm, e maghiară apa ce bem, e maghiar aerul ce inspirăm, cu un cuvînt toate și totul sînt maghiare. Ergo se maghiarisăm până nu va fi tardiu, se facem acuma, ceea ce am întrelăsat de a face până acuma. E reson de stat maghiarisarea, așa dară înainte.

Să stăm puțin în loc. Avem legi sancționate cari garantează fie cărei naționalități libera dezvoltare în direcțiune națională. Trăim în ultimul pătrariu al secolului al 19 și simțem național și-a ajuns culmea perfecțiunii. O mică privire asupra grupărei staturilor în peninsula balcanică ne va convinge despre aceasta. Dacă în Ungaria numai au valoare legile, cari ne garantează libera dezvoltare națională; dacă s'a declarat război tuturor naționalităților din Ungaria, și nu mai avem scut sub legile sancționate, ne-a mai rămas un puternic scut, și acesta este simțul nostru național. Sîntem măriți cu naționalitatea noastră română. Și aceasta o spunem fraților maghiari franc, fără nici o rezervă. Sîntem români, și vom fi români. O mărturisim aceasta fără sfială, deși se vor supăra pentru sincera noastră mărturisire. Și din noi nu vor face unghiuri în veci. Prin dechiararea de război naționalității noastre multe vor ajunge. Vor jigni buna înțelegere dintre noi — poporul nostru și poporul maghiar, ne vor răpi liniștea noastră sufletească, ne vor face se credem, că legile sancționate nu mai au valoare în Ungaria, toate le vor

putea face, noi însă vom rămânea români, conșcii de puterea noastră vitală, conșcii de demnitatea noastră de român.

Reuniunile de maghiarisare trebuie se fie un ceterat căci ele se fac sub auspiciile guvernului. Și cât timp mai are valoare egala îndreptățire în state ne considerăm și noi egali maghiarilor. Și vom începe și noi cu formarea de reuniuni pentru conservarea naționalității noastre, căci dacă e permis maghiarilor a ataca, noue încă ne va fi permis a ne apăra. Si astfel situațiunea ar fi destul de clarificată.

Revista politică.

Sibiu, în 8 Ianuarie 1883.

Moartea contelui Wimpffen, ambasador în Paris, a dat ansă la fel de felii de combinațiuni referitoriu la fiitoriu ambasador. În legătură cu cele publicate în numărul precedent a acestui Țuaru despre persoana contelui Andrassy, pe care asemenea l'au adus în combinațiune pentru numitul post, dăm loc celor cuprinse într'un articol de fond din „Deutsche Zeitung” Nr 3962 din 14 Ianuarie a. c. relativ la acest punct. Articolul numit sună astfel:

„Chiar și o foaie mare engleză înregistrează scirea despre eventuala denumire a contelui Kalnoky în locul contelui Wimpffen în Paris. Scirea aceasta precum se pare, n'are nici o basă reală; dar oare din cari motive se ocupă lumea cu consecința mințioasă de cestiuni diplomatice, cari ar avè să se concreadă în străinătate, departe de Viena contelui Kalnoky. Și oare de ce nu se răspîndiră atari faime și pe timpul în care conducea afacerile esterne domnul de Haymerle? La curtea austriacă e tare încă partida rusofilă. Membrii acestei partide pot să se desmerde încă în suvenirile dulci din tinerețe a timpului, pe când pătinea absolutismul european Țarul. Se poate se nu fie în stare partida aceasta în alianță cu clericali și cehii a apăra neajignită poziția contelui Kalnoky?

În spriginul acesta a contelui Kalnoky zace și secretul, cum de poziția lui e atât de slabă. Aliații numiți, nu i vorbă, o se fie în stare a oferi contelui Kalnoky într'una sau într'altă întrebare serviciul lor cu succes; astfel de servii însă nu se pot mesura cu imperativele politice europene. Diferența intereselor austriace și rusesci, precum și serioșitatea principială, cu care privesce atât principele Bismarck cât și contele Ignatieff deosebirea

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 2).

— Ei bine, să trăiască Dumnezeu! Țise el foarte serios, aceasta ne probează că cobolzii s'au instalat aici, și de ar avè bunătața a mi se arăta, mie, care de când sînt am tot dorit a face cunosciunța lor, fără a pute zări vr'o dată batăr unul, m'ași felicita cu atât mai mult de a-mi fi ales odaia aceasta, în care o se dorm sub protecția lor amabilă.

— Nu, domnule doctor, nu, replică Ulf, aici nu sînt cobolzi; acesta este un loc trist și blăstemat, Dta o sci bine, un loc, unde vin stahiile locului și deranjează și strică tot ca ființele necurate ce și sînt, precând mititeii cobolzi sînt amicii omului, ei nu cugetă la altceva, decăt a le face servii. Ei nu duc nimic cu sine...

— Dincontră, ei aduc! Le sci toate, jupăne Ulfe dară cine-ți spune că n'am și eu în serviciul meu particular, un cobold, care mi-a premers aici?

El va fi luat luminarea, ca să facă foc, și ca să aflu, sosind aici o odaie încălđită; el mi-a fi deschis poarta, sciind ca tu esci un mare poltron și că tu mai fi făcut să aștept mult; în sfârșit el te va însoți și-ți va ajuta să mi aduci ceva de cină, dacă vei arăta voie bună spre aceasta, căci tu știi că cobolzii nu iubesc oamenii neglijenți și că ei servesc numai pe aceia, cari au voința bună de a servi pe alții.

Lămurirea aceasta aduse ceva linisce în cei doi auditori; Nils îndrăzni a vizita cu ochii săi cei mari albaștri, păreții salei și Ulf, după ce îi dădu o cheie, care deschidea scriinul din odaia păzitorului, se hotărî a merge să-i gătească ceva de cină.

— Ei, Nils Țise avocatul cătră micul său lacheu noi nu vedem cu felinarul acesta miserabil, ce n'la lăsat; vei face paturile mai tardiu; până una alta despachetează geamantanul. Pune-l pe masă.

— Ei domnule Doctor, Țise băiatul, nu-l voi putea ridica singur, că e prea greu!

Bine Țici, replică avocatul sînt hărtii intrînsul, și aceste sînt foarte grele.

El puse însuși, nu fără osteneală, geamantanul pe un scaun Țicînd;

— Adă, dară traista cu hainele N'am adus decăt cele indispensabile nu va figrea. Nils ascultă, însă nu putea desface traista.

— Te am credut mai isteț! Țice avocatul cam nerăbdător. Mătușa ta îmi spunea...

Cred că tea prea lăudat buna Gertrudă!

— O! replică băiatul, eu sci foarte bine deschide geamantanele, dacă nu sînt încuiete... Dară spune-mi domnule Goefle adevărat este că dta ai un cobold?

— Un ce? un cobold? Ei! da îmi uitasem! Tu crești dară în cobolzi băiete?

— Da dacă sînt de aceia. Așa i că ei nu sînt răi?

— Nu, mai cu samă pentru că ei nici nu există.

A, Dta chiar ai Țis...

Am Țis-o ca să-mi bat joc de nătărăul acela. Pe tine, Nils nu voiesc să te cresc în astfel de prostii. Tu sci că nu voiesc a face din tine numai servitor eu voiesc a-ți da crescere și minte dacă voiu putea

— Totuși domnule Goefle, mătușa-mea crede tare în spirite, bune și rele!

— Guvernanta mea crede în astfel de ființe? Înaintea mea nu să laudă cu de aceste! Vești cum ne amefesc oamenii? Ea se face cu minte când am timp de a povesti cu dînsa... Dară nu, nu, ea nu crede în de aceste, ea vorbesce numai așa. ca să te înveselească!

— Dar aceste nu me veselesce îmi face frică! nu pot adormi!

— În cazul acesta, ea n'are drept. Da ce faci? Așa se desface o traistă, risipind toate pe jos? Așa te a învêțat părintele dela Falun serviciul?

— Dar domnule Goefle, eu n'am servit pe părintele. El m'a luat numai la sine ca să mă joc cu băiatul

dintre lumea germană și slavă, isbesc fără milă în legăturile, prin cari se credeau legați amicii absolutismului de dincolo și cei de dincoace de Weichsel. Dacă bat la ușă întrebările cele mari ale secolului, coteriile nu sînt în stare a le denega intrarea. Se cere un om întreg și o programă chiară, spre a putea conduce cu succes politica esternă. Amiciția cu Germania — amiciția cu Rusia, eată doi poli. Politica austriacă trebuie se graviteze spre unul din acestia. O clătinare mai în dreapta mai în stînga ar isola numai monarchia. Ea ar deveni în modul acesta impotentă față cu conflictele europene și i s'ar repeta poziția critică, ce o avu pe timpul resboiului de Crimeea din vina contelui Buol.

Precum se clătina ați contele Kalnoky între Germania și Rusia așa se clătina odinioară contele Buol între Rusia și între puterile vestice. Numai celui absolut puternic îi succede a și susține până în sfârșit preponderanța în rola de mediator între două partide contrahente. Politica austriacă credea, că, observând în resboiul de Crimeea față cu ambele părți reserba, îi va succede a apăsa după plac cumpăna. Lord Palmerston și Napoleon III însă se deciseră spre resboiul cu Rusia peste așteptările bărbaților de stat din Austria, ear Rusia, vîdindu se părăsită de Austria, încheiă pace cu puterile vestice fără ca vre una din acestea se considere dorințele Austriei. Se poate, ca Austria se vrea a se decide, cu toate eseprițele triste ce le făcî, la o a doua ediție a reserivelor?

Pericolul ați e mai mare ca atunci. Ați se nizuesce Rusia a ne separa de Germania spre a pute irumpe apoi, în alianță cu Italia Serbia și Muntenegru, în monarchia austro-ungară.

Pe elementul ați atât de cu influență al cechilor ilva mulțami pe deplin o atare politică de înstreinare de cătră Germania ear ministrul austriac, care ar sprigini în politica esternă spiritul acesta anti-german, ar fi înșirat între sântii naționali ai cechilor.

Se pare că aici e punctul de mănecare, din care purcedînd se pot esplica contradicțiile dintre politica internă și politica esternă a Austriei. Fiind contele Kalnoky în stare a esopera o apropiere temporală spre Rusia, el va deveni în direcțiunea aceasta profetul politiceii slavo-federalistice. În chipul acesta s'ar restabili cea mai plăcută armonie între sistemul Kalnoky și sistemul Taaffe. Acești doi ministri ar putea în modul acesta, mergînd mână în mână, să schimbe tot ce s'a privit din partea Germanilor de base nestremutavere ale monarchiei. O Austrie slavă, în alianță cu Rusia, deși s'ar întrebuița din partea Rusiei numai la întreprinderi panslavistice, ar realiza visurile cele mai încumetate a lui Kolar, Palacky, Havliczek și Ljudevit Gaj.

Peste puțin vor trebui să se resoalve lucrurile. Ministrul de esterne Giers va sosi țilele acestea la Viena.

El va încerca, basat pe vederile contelui Kalnoky, a zădărnici alianța Austriei cu Germania. Politica austriacă esternă se desvoaltă fără a fi influințată de parlament și de forțele populare. Vocea noastră va suna poate în pustie și temerile noastre, pe cari le esprimăm referitoriu la o eventuală retăcire daunoasă a Austriei, poate că nu se vor lua în considerare, cu toate acestea noi vom urmări schimbările în politica austriacă și ca organ al opozițiunei germăne vom cere susținerea principilor, cari au fost observate în cei din urmă trei ani. Nu noi cerem inovațiuni. Opozițiunea cere a se observa politica esternă de pană acum a monar-

chiei cu atât mai vîrtos, căci ea însași o aprobase la timpul seu. Ținuta noastră de 3 ani incoace, adecă cam din Septembrie 1879 de când cu finalizarea alianței austro-germăne, dovedesce destul de chiar, că noue nu ne e atăta de a face opozițiune. Causa și numai cauza e normativă pentru noi. Noi credem, că n'ar fi chiar o fericire, pentru statul austriac când contrarii contelui Taaffe, cari au sprijinit pîna acum în delegațiuni politica esternă a monarchiei, ar fi necesități se provoace o opozițiune față cu politica rusofilă a contelui Kalnoky.

Din Paris ne aduce firul electric scirea, că principele Iérôme Napoleon fu arestat. Arestarea lui e cel mai potrivit și unicul răspuns, ce putea da republica franceză la manifestul principelui adresat națiunei franceze. Nici o dată n'a plesnit vre-un pretendent cu mai mare cutezanță forma de stat și legile esistente, ca și principele Napoleon prin manifestul afigiat în 15 a lunei curgătoare pre casele Parisului. Este trădare a afirma că dînsul e următorul domniei napoleonișilor, de care domnie el nu va abdice nici odată; este tradare a provoca pre poporul frances la spargerea constituției, a-l apostrofa, că plebiscitul prin care s'a decretat actuala alegere a capului statului, e ilegală, căci codicele frances nu scie nimic despre ea. Semnificativ este, că principele Napoleon pășesce cu manifestul său îndată după moartea lui Gambetta.

Iolibois a interpelat în cameră despre arestarea principelui Napoleon. Dînsul susține, că publicarea manifestului este numai delict de pressă. El s'a folosit numai de dreptul seu, guvernul însă a trecut preste a le sale. Ministrul de justiție respunse, că manifestul nu fuse numai publicat, ci și afigiat pe edificii. Aceasta s'a adus la cunoștința justiției, care în toată libertatea a decis arestarea. Judecătoria va decide mai departe. Guvernul e decis a veghia, ca legile statului se fie respectate de toți cetățenii și chiar și de principele Napoleon. Floquet aprobă răspunsul ministrului și face propunerea ca toți membrii familiilor, cari au domnit vre-o dată în Franca, se fie eschiși de pre teritoriul Franciei, din Algeria și din colonii. Cere tot odată și urgența propunerei sale. La propunerea lui Martin Feuillée se statoresce ordinea țilei și cu 417 contra 89 se aprobă ținuta guvernului și se decide urgența propunerei lui Floquet cu 328 contra 112 voturi.

În Cetinje a erupt criza ministerială. După o depeșă din Catharo ministrul de esterne, Radovic, ministrul de resboiu, Plamenac și de finanțe Cerovic, și-au dat dimisiunea. Principele încă nu s'a declarat față cu aceste dimisiuni. La cas că ele vor fi primite, Radovic va fi denumit de ministru plenipotentiar în Constantinopol și Gerovic de guvernator în Niksic.

În Stambul se petrece tot comedia cea veche. S'a descoperit o conjurațiune a cerchesilor contra sultanului. Lucrul a ajuns la ciocnire formală între garda albanesă și conspiranți, în care dintre cei din urmă au rămas mulți morți. Frica în palat și oraș este foarte mare.

Cestiunea dunăreană se află tot în stadiul vechiu. Țiarele austriace se află îndemnate a susține că la conferența din Londra România va fi admisă numai în cazul, dacă va accepta ca basă a desbaterilor cunoscuta propunere Barrère. Țiarele din România încă nu rămân detoare cu răspunsul, și cu deosebire „Romanul“ le dă răspunsul potrivit.

Țiarele „Națiunea“ în Numărul 1 din 5 Ianuarie st. v. a. c. ne comunică în cestiunea aceasta următoarele:

Pănă la intrunirea conferenței dunărene la Londra se vede că are să mai curgă încă multă apă pe vale. Causa este că puterile n'au hotărît încă asupra întrebării: Să se invite și România la conferență sau nu? În timpul din urmă a întervenit și Serbia pe lângă marile puteri ca să fie admisă la conferență. *Politische Correspondenz* este informată că străduințele Serbiei n'au fost zadarnice. Din cauza aceasta guvernul din Belgrad s'a hotărît să trimită un reprezentant oficios, care se asculte desbaterile în conferență. Dificultățile le a sporit însuși guvernul din Bucuresci, cerînd sprijin când la Viena, când la Petersburg și declarînd că propunerea Barrère nu o poate primi cu nici un preț, dar va așterne conferenței un compromis.

Din cauza atitudinei României se poate întempla ca conferența se remănă fără nici un rezultat, de oare-ce Austro-Ungaria după cum se scie, a pus ca *conditio sine qua non* primirea neschimbată a propunerei Barrère. Cei din Bucuresci de sigur trăiesc în credința, că nici o putere nu se va hotărî se si-lească pe România se primească hotăririle conferenței. De altă parte atitudinea Rusiei însuffă ne-încredere de oarece guvernul rusesc a respuns la invitațiunea englesă, că Rusia va consimți la prelungirea puterilor comisiunei europene numai sub anumite condițiuni. Despre natura acestor condițiuni, acoperite cu vîlul secretului, în zadar și bat capul diplomației. Toate privirile sînt îndreptate spre d. Giers, despre care se țice că cu ocaziunea venirei sale la Viena va căuta se înlătore toate dificultățile ce întâmpină soluțiunea cestiunei dunărene. Pănă acum este puțină speranță de succes și așa sferile diplomatice se mîngăe cu acera, că conferința va hotărî prelungirea puterilor comisiunei dela Galați pe un an sau pe doi ear resolvarea tuturilor celorlalte cestiuni se va lăsa pe timpuri mai bune.

„Naumovicz“.

În numărul precedent am făcut amintire despre eșirea din legătura bisericeii greco-catolice a unui membru însemnat al acestei biserice și despre convertirea lui la credința greco-orientală. Acesta e prepositul Ioan Naumovicz. Am vîdut și cragiul, cu care sciî se pășească față cu atotputernica Romă catolică și vederile, ce le are acest bărbat relativ la primatul papal. „Deutsche Zeitung“ în numărul său din 14 Ianuarie ne împărtășesce unele detaiuri despre acest bărbat. Naumovicz a fost între anii 1873 și 1879 conducătorul fracțiunei rutene în casa deputaților, ba chiar capul aceleia. În anul 1879, făcîndu-se alegeri nouă, Naumovicz trebui se cedeze mandatul de deputat unui polon, căci propa ganda acestor-a câștigase în districtele rutene teren valorabil. De atuncea și pănă în anul trecut nu se mai auzi de numele Naumovicz. Spre surprinderea lumii se vesti de odată, că în Galiția între Ruteni se făuresc comploturi, cari au de scop separarea Galiției de Monarchie și împreunarea ei cu Rusia. În procesul de înaltă trădare escat în urma failor de soiul numit, în care fu incurcat și Naumovicz bărbatul acesta respinsă înaintea judecătoriei acusa în mod resolut. El nu făcî nici un secret din aceea, că pe cît îi e de mare patriotismul pe atît își iubesc și

său bolnav, și noi ne petrecream bine, crede-mă! Noi făceam cât era țioa, corăbii mici de hîrtie sau sâni mici, din miez de pîne!

— A! a! bine că scie aceasta țise doctorul în drepturi mănios; și Gertruda îmi spusese că tu te ai făcut în casa aceea așa de folositor!

— O! domnule Goefle, am fost foarte folositor!

— Da, pentru corăbiile de hîrtie și sâniile din miez de pîne! Aceste sunt lucruri foarte folositoare de sigur: dacă, în etatea în care esci nu scii face altceva

— Ei, domnule Goefle sciu chiar atăta ca și ceialalți băieți de țece ani!

— De țece ani, la naiba? tu esci numai de țece ani? Și mătușa ta te face de trei-spre țece sau patru-spre-țece! Ei bine ce ai, tîndală? De ce plîngi.

— De ce mă înfrunți, domnule doctor! Nu este vina mea, că sînt numai de țece ani.

— Așa este. Eată prima vorbă cu minte de ați-diminueată de când am fericirea a te avea în servițiul meu. Ei bine, stergeți ochii și nasul! Nu sînt mănios pe tine. Tu esci mare și tare pentru etatea ta acesta este ceva și ce nu scii, vei învăța, așa i?

— Așa, așa, domnule Goefle. Nu pretind mai mult. Dară vei învăța iute?... Eu sînt foarte nerăbdător, te avertizez!

— Da, da, domnule Goefle, am se învăț îndată Scii face un pat?

— Da cum să nu? La părintele, eu mi-l făceam pe al meu, singur singurel!

Sau nu l-ai făcut nici decăt? Tot una o se vedem!

— Ei, domnule Goefle, mătușa-mea mi-a țis ați dimineată, când a venit la Falun, să mă trimită cu Dta: „Tu nu vei avea nici un lucru în castelul unde ai să te duci cu stîpînul țeu. În castelul baronului de... de...“

De Waldemora.

— Da, da, așa a țis. Acolo sînt odăi frumoase pururea curate, și o grămadă de domestici, cari fac tot Dl Goefle voesce să fi acolo și se comandezi în locul Dlui căci el nu numai voește a lua pe Francois fiind-că Francois nu rămăae în odaie. El să duce de bea și-și petrece cu ceialalți lachei, și Dlui este nevoit a umbla pretutindinea și a l chema când are trebuință de ceva. Aceastal deranjează. Dlui nu iubește astfel de lucruri nici de căt.

Tu te vei purta bine; tu vei rămănea tot pe lângă Dlui, ai priceput? Tu-l vei servi, și alți te vor servi pe tine.

— Așa dară, țise doctorul, astfel, de socoteală ți-ai făcut?

— Ei, eu mă port bine, domnule Goefle; stau tot pe lângă Dta, precum veți; eu nu voiu umbla cu lacheii cei mari din castel!

— Ar fi mai bine!... Dară te vei și păți!

— Nu este altă cale spre castelul nou, decăt lacul?

— Nu, în adevăr; de ar fi alta, precum vîd, tu ai și fi la lacheii cei mari, galonați.

— Ba nu domnule Goefle, fiind că Dta nu o voești!

Dar căt era de frumos acolo!

— Unde? La Waldemora?

— Da, așa se numeșce castelul nou...

O! Domnule Goefle, a fost cu mult mai frumos decăt aici! Și acolo era atăta lume! Acolo nu mi ar fi frică!

— Foarte bine, domnule Nils, aceastați umblă Dtale prin cap, palatul acela, plin de lume, de sgot, de luminări, de aurării, de desordine și de mănecări!

Din parte-mi, nu este gnstul meu a petrece noaptea la bal și a împărtăși în țioa următoare din întemplantare o odaie cu patru sau cinci tineri nebunatici, aprinși de vin sau de ceartă! Mie-mi place a mănca puțin, însă adese și liniscit, a dormi vr'o câteva oare, însă cu tiena.

Eu, altcum n'am venit aici să-mi petrec. Am a regula afaceri importante pe sama baronului; îmi trebuie odaia mea, masa mea, uneltele mele de scris și ceva linișce.

Îl aflu neamabil, pe scumpul acesta baron, uitându și în mijlocul festivităților și petrecerilor sale

poporul său și pe atât se ține și el de propria biserică și de limba acelui-a. Declarațiile acestea ale lui Naumovici au provocat în cele din urmă cestiunea așa numită rutenă. Dacă li s'ar lua Rutenilor biserica lor proprie limba rutenă ar degenera într'un dialect polon și naționalitatea rutenă ar înceta a mai exista ca factor politic.

În ostul Europei religiunea și naționalitatea sunt strâns legate una de alta. Astfel e în Galiția. Caracteristica naționalității e confesiunea. Polonul e romano-catolic pe când Rutenul greco-catolic. Rutenii au aparținut odinioară, precum arată și numirea lor de „uniți“, bisericii orientale. Sub domnia polonă, venind catolicismul la influență, s'a îndeplinit unația Rutenilor cu Roma. Uniunea aceasta a fost mai mult esterioră.

Episcopii ruteni recunosc, ce e drept, pe Papa de cap al bisericii, vaticanul fu silit însă a permite folosirea limbei rutene la serviciul divin și căsătoria preoților. Pe lângă deosebirea aceasta mai e și calendariul, care asemenea a contribuit, ca biserica rutenă și polonă se rămână separate una de alta. Rutenii au rămas și după Unație pe lângă calendariul Iulian, așa încât sărbătorile lor diferează de cele ale polonilor romano-catolici cu 12 zile.

Poporul ruten de pe sate nu știe, că papa din Roma e capul suprem bisericesc atât al său cât și al domnului său pământean. Totul ce-l surprinde e, că domnul său s'arbează crăciunul într'o zi, care pentru el e zi de lucru. Calendariul încă a contribuit mult la aceea, ca poporul ruten, cu toate aspirările polone se nu-și peară însușirile sale.

În Galiția Polonii au venit la putere. S'au polonizat oficiu și școală, așa încât numai miliția și pajura mai amintesc, că Galiția e încă provincie austriacă. Milioanele cele 3 de Ruteni trăiesc încă, cu toate că s'a redus numărul reprezentanților lor din parlament la 3. Biserica proprie rutenă e scutul cel mai puternic al naționalității rutene. E deci de prevădut, că pentru de a desmembra pe poporul ruten, e de lipsă a-i jigni biserica. Din partea polonă se susține, ce e drept, că o parte a clerului ruten nutrește tendințe, cari ar ave de scop desfacerea uniunii cu Roma și reîntoarcerea în sinul bisericii ortodoxe reseritate rusești. Punctul acesta a jucat mare rolă în procesul de înaltă trădare. Procesul s'a terminat cu absolvirea acușătorilor, cu toate acestea arhiepiscopul Sembratovic fu silit să repășească, ear' Vaticanul se vedu necesitat a preda mănăstirea basiliană din Dobromil, unica mănăstire a Rutenilor galițieni, iesuiților, spre a crea un contrapond propagandei ruso-ortodoxe; așa ne asigură cel puțin foile polone. Organele rutene ved în o atare procedură a curiei încercarea, de a contopi biserica rutenă cu Roma.

Mână în mână cu luarea mănăstirii dela Ruteni se făcure strămutări și demisionări cu mai mulți prelați ruteni. În deosebi se subtrase capitolul din Lemberg unei fundamentale „purificațiuni.“ În casta polonă era mare bucurie pentru energia, dezvoltată în direcțiunea aceasta și se părea, că cestiunea rutenă e rezolvită în modul dorit.

Vine acum scirea din Lemberg, că preotul I. Naumovici a trecut la biserica ortodoxă rusească și că într'un script către Papa a și arătat motivele, cari l'au îndemnat se facă acest pas. Importanța acestui pas nu zace singur în aceea, că exemplul lui Naumovici va afla imitatori, ci cu deosebire în împregiurarea, că avem ocaziune a face o privire

în dispozițiunea ce domnesce în Galiția între Ruteni. Departe trebuie că au ajuns lucrurile în Galiția, încât un preot cărunt să se vadă necesitat a eși publice din o comunitate bisericească, în a cărei mijloc a jucat până acum o rolă atât de însemnată! Afacerea aceasta merită și interes eminent politic. Dacă ar fi situată Galiția în sudul sau vestul monarhiei, din punct de vedere politic ar fi indiferent, că Rutenii susțin s'au nu uniunea cu Roma. Galiția e provincie mărginașă cu Rusia, de aceea e trecerea lui Naumovici la biserica rusească de deosebită însemnatate, care interesează și alte cercuri și nu numai pe cele bisericesci. Propaganda catolică ultraistă poate produce rezultate chiar opuse la Ruteni. Interesele austriace și cele specifice polone, trebuie se scim, nu sunt identice. Austria n'are interes a face capital din cestiunea rutenă.

Varietăți.

* (Reuniunea română de cântări din Sibiiu.) După strălucitul concert al reuniunii, despre care făcuserăm amintire în Nr. trecut al diariului nostru, în 6 Ianuarie a. c. s'a arangiat din partea reuniunii o petrecere cu joc în sala dela „Împăratul Roman“. Petrecerea a fost foarte animată. Sunt rare zilele de veselie a le românilor. În criticele timpuri de astăzi, unde suntem condamnați a purta numai sarcinile statului având a se bucura de beneficiile lui poporul cel ales, toată năsuința noastră ne este îndreptată spre a conserva cele ce ne-au mai ramas. Și omul, care precum și noi e atacat până și în existența sa națională numai are când săși facă voia bună. Petrecerea a avut caracter curat familiar. Inimă curată inimă sinceră intimpinai ori unde priviai, și ne cădea bine a observa aceasta, căci numai încrederea și conlucrarea reciprocă sinceră ne mai poate salva. *Vivat sequens.*

* (Arestarea principelui roșu.) Din incidentul arestării principelui Jérôme Napoleon, care ca șef a domniei napoleonișilor a candidat la tronul Franciei, ne simțim indemnnați a reflecta la viața dănsului de până ac. ma.

Jérôme Napoleon este fiul regelui de odinioară Lustik de Westfalia din căsătorie cu o principesă de Württemberg. În anul 1853 la denumit Louis Napoleon principe de Franța senator și consilier de stat. Cu un an mai târziu a comandat o diviziune la Crimeea, de unde s'a reîntors nu preste mult după cum se dicea din cauză de boală. De atunci i-a rămas numele de „Plon“ „Plon.“ În 1857 s'a căsătorit el cu principesa Matilda, fca lui Victor Emanuil, dela care i se născure doi fii Victor și Louis, fitorii pretendenți la tronul Franciei și o fca Adelaida. În anul 1861 la provocat principele Aumale la duel pentru un atac îndreptat în senat asupra Orleanilor, însă Jérôme Napoleon refușă de a se duela. Cu asemenea antecedente de bună samă nu va câștiga nici un pretendent inima francezilor. E lucru cunoscut mai departe, că principele Jérôme Napoleon se avanta preste socialiști și liberii cugetători și trăia în continuă ceartă cu evlavioasa Eugenia.

După căderea imperiului petrecu câți-va ani în Italia, regatul socrului său, după aceea se reîntoarse în Franța, unde petrecu până acuma în liniște. Principele Ierome trece în ochii poporului de o figură comică și republica franceză va face foarte bine dacă pentru această înaltă trădare l' va da

preste graniță. El e de 61 de ani și s'ar putea aștepta dela el mai multă înțelepciune și tactică.

* (Catastrofa din Berditschew). Dureroasele sciri despre arderea circuitului în numitul oraș s'au adeverit în tot cuprinsul lor. Din cenușa circuitului s'au scos până acum mai mult de 300 de cadavre. Starea în carea s'a aflat mai multe cadavre arată, că în desperata luptă mulți au fost sfărmași și sfărtați înainte de a deveni pradă flacărilor. Mai multe trupuri s'au aflat dărăburite pe sub bănci, mulțime de copii zăceau în bucăți pe sub celelalte cadavre. Guvernatorul din Chiev veni și el în oraș se privescă această catastrofă. Spectacolul era înspăimântătoriu.

Toate cadavrele erau întinse pe un șes în fața orașului spre a se pute face mai cu înlesnire cunoascerea lor. Dureroasele scene petrecute aici în fața ciungăritelor cadavre nu se pot descrie. Numărul cadarelor depuse până în a doua zi după arderea circuitului se urcă la 321, și nu se știe câte se vor mai fi aflat. Se dă cu socoteala, că încă mulți oameni se vor mai fi aflând printre ruine. Toate silințele de a mântui ceva fură zădarnice așa de mare au fost confuzia și puterea flacărilor. Păreții circuitului erau duplii. Spațiul dintre ei era umplut cu paie spre a servi contra frigului. Mai adaugem încă multul fân și lemnele ce se aflau acolo, ca: scaune, păreți etc. Pompierii veniră prea târziu se dice din cauza, că tolumbele le-au fost inghețat în riu.

Scirile despre cauza escărei focului sunt foarte diferite. Prima scire, că focul s'ar fi escat din o țigară, aruncată de un servitoriu în grajd, s'a desmintit.

După unele telegrame mai nouă focul lau pus nihilistii din Rusia. Scirea aceasta o a dus un student la Chiev și el și fu îndată arestat. Pe urmă s'a constatat că cauza incendiului a fost neglijența. Directorul circuitului Costali, care avea a da reprezentațiuni cu o rudenie a sa, cu Ferroi, fu arestat, căci înainte de catastrofa bătut cu cuie câteva uși. Sa constătat însă că el numai spre a cruța publicul de curent a făcut o aceasta. Perderile orașului Berditschew cauzate prin acest foc sunt necalculabile.

După catastrofa cu teatrul de pe Ring din Viena din 8 Decembrie 1881 aceasta e cea mai teribilă și a costat mai multe vieți de oameni. Viața a mii de oameni e pusă în joc prin neglijența unor indiviți fără conștiință.

* (Biletul contelui Wimpffen, adresat contelui Kalnoky) s'a predat prin ministrul președinte dietei în original. Biletul cu cunoscutul cuprins laconic e scris pe hârtie de epistole foarte fină cu trăsurile caracteristice diplomatice. Trăsurile mari și fine par a fi depinse și nu prea dovedesc, că autorul lor ar fi în ultimele momente ale vieții sale.

Cuprinsul biletului face impresiunea unei invitații la prânz și nici decât a întrepunerii „la Majestatea Sa împăratul“ pentru muere și copil, ca se nu aibă aceștia a suferi pentru urmările nenorocitei chirii“. Un contrast mai pătrunzător nu'ți poți închipui decât cum e cel dintre eleganța biletului și dintre cuprinsul acestuia.

* (Reînpatriarea Ciangăilor). În afacerea aceasta s'a ținut zilele trecute sub preșidiul deputatului P. Szontagh earăși o conferență în care s'a primit conlucul: a se recerca guvernul ca se însemne căile și mijloacele precum și spriginul statului, preste tot basa, pe care s'ar pute efeptui reînpatriarea.

că eu numai sunt un student tiner, lacom de muzică și de valsuri. Am să-i spun dimineață cum cuget eu despre aceasta. Ar fi trebuit, să-mi molutez apartamentul acesta, sau ori care altul, departe de șgomot și scutit de oameni îndrășneți.

Nimic nu m'a reținut a mă reîntoarce la Calun vedând mirarea lacheilor la sosirea mea, și perplexitatea lor, neputându-mă adăposti convenabil; zăpada însă mi a făcut teamă, și lui Loki îi era cald!

Din norocire mi adusei aminte că în vechiul Stollborg este o odaie îndrăcită care nu o voeșce nimenea și nici nu se va oferî nimenui.

Iată că am sosit, și că ne aflăm bine aici. Măne, Nils, îmi vei curăți de aici praful și toți painjinii. Eu iubesc curățenia!

— Da, domnule Goefle, voi spune aceasta dlui Ulf, căci eu nu sunt destul, de mare a curăți pe acolo sus!

— Da, da, o să-i spunem lui Ulf!

— Dară spune-mi, domnule Goefle, de ce-i dic la odaia aceasta, odaia ursoaicei?

— Este un nume, ca și altul, răspunse dl Goefle, ocupat cu rânduirea hârtiilor sale în lădița mesei, și aflând nefolositor de a esplica lui Nils blasonul.

Totuși el observă cum creștea frica băiatului.

— Ei, da ce ai? îi dise cu nerăbdare. Tu mă urmăresci pas de pas și nu mi ajuți la nimica?

— Mi frică de urs, răspunse bravul Nils, și Dta ai vorbit cu domnul părinte la falun de ursoaica cea mare. Bine am auzit-o!

— Eu? Am vorbit de ursoaica cea mare? A! Da, adevărat!

Părintele se ocupă de astronomie, și noi di-ceam... dară liniștestete voince! Noi am vorbit de constelația ursoaicei cei mari, care este în cer.

— A! Ea este în cer, ursoaica cea mare! esclamă Nils cu bucurie. Așa dară ea nu este aici? Nu va veni în odaia aceasta?

— Nu, dise avocatul ridând. E prea departe prea sus! Dacă ar voi să se coboare, și-ar zdrobi ghiarele. Ei, nu-ți mai este frică?

— O! Nu, nici decât. Numai de nu ar cădea jos!

— E! Ea este ținută acolo sus de șapte cuie de diamanți frumoși, crede-mă!

— Bunul Dumnezeu a bătut-o cu cuie, fiind-că a fost rea?

— Așa se vede! Dar acm nu-ți mai e frică de ea?

— Nu, dise Nils cu un gest foarte sceptic.

-- Dute dară de caută pe Ulf și spune-i...

— Domnule Goefle, Dta ai mai vorbit și de omul de zăpadă!

— Da. Ei, spunemi! tu ascultă la toate, ce se vorbesce... foarte frumos!

— Da, domnule Goefle, răspunse Nils cu sinceritate, eu ascult la toate.

— Ei, apoi ce cugeți ce este omul de zăpadă?

— Nu știu, dl părinte țî-a dis ridând: „Te duci dară la omul cel de zăpadă?“

— El va fi vorbit de un munte, ce se numește așa, precum mi-se pare.

— Ba nu! Dta ai dis: „Tot așa drept merge?“

Și părintele a răspuns: „El vènează mereu pe lacul său.“ O! Eu pricep limba svedă crede-mă, așa de bine ca cea dalecarliană.

— De aci conlucul...

— Că în lacul, peste care tocmai am venit este un om de zăpadă care umblă!...

— Așa este! și care este însoțit de un urs mare! Tu ai imaginație, mititelule! Este un urs alb sau negru?

— Nu știu, domnule Goefle.

— Totuși ar trebui să scim aceasta, înainte de ce începem să cinăm în odaia asta. Dacă s'ar pune cu noi la masă?

Nils bine vedea că dl Goefle își bătea joc de el, și începă și el a ride.

Doctorul se felicita de mijlocul său spre vindecarea copiilor de frică, pre când Nils, devenit earăși tăcut îi dise:

— Domnule Goefle, aid' se mergem de aici! E loc prea urit!

* (Istoria unei denumiri.) Un jurist absolut fu aplicat pe rând pe lângă mai multe oficii ca practicant nesalarisat și ca diurnist salarisat nu tocmai splendid, fără ca să o poată aduce la o aplicare definitivă, cu toate că competase de nenumerate ori. Competând deci de altă dată la un post de cancelist devenit vacant, își aceluș pe lângă testimoniile de cari dispunea, și cele 70 de rugări ce i s'au fost respins de câte ori au competat, spre a dovedi, că de câte ori s'a rugat fără succes pentru de a i se oferi un post stabil. După scurt timp îi sosi decretul de denumire.

* (La facultatea din Bucuresci) se vor înscrie de aici înainte după cum ne spune „Națiunea din 6 Ianuarie și studenți cari vor prezenta bacalaurate sau testimoni de maturitate streine. Primirea se va face după ce toate aceste acte vor fi legalisate de ministerele de unde le posed visate de ministerul României esterne.

* Cununile de flori, ce s'au adus la ceremonia funebră a lui Gambetta, au fost în număr de 1020.

Cea mai scumpă s'a prețuit cu 600 franci, cea mai efină cu 20 franci. Un cunosător a prețuit toată această mulțime de flori la 100,000 franci.

Mai nou.

După un telegram din Bucuresci al lui „Egyetértés“ legațiunea României dela Paris a notificat guvernului seu; că Ministerul lui Duclere nu consideră de obligatorie pentru sine punctele intermediare ale lui Barrère stabilite și acceptate sub guvernul de mai nainte, și că prin urmare din partea Franciei nu vor întâmpina împotriva principială modificările ce le dorește România pentru esecutarea regulamentului de navigațiune.

Ministrul de resboiu din Franca e cercetat a cerceta, nu cumva a început a fi seduși și apărtați de ai miliției la vătămarea datorințelor lor. Unii din deputați afirmă, că mai mulți oficeri ar fi mers șilele acestea la Chantilly la principele de Orleans și ministrul de resboiu s'ar fi văduț îndemnat, a interdice strict mergerea la Chantilly.

Mai mulți deputați pretind eschiderea din armată a principelui de Orleans. Principele Napoleon se află bine și e tractat cu multă rezervă. Bonapartiștii fac în continuu larmă pentru Napoleon, ear foile din bulevarde se ocupă în coloane întregi cu persoana lui. Publicul începe a se răci față cu afacerea aceasta.

Bonapartistul Cuneo d'Ornano a recunoscut în Cameră, că el însuși ar fi afigiat placatele cu manifestul napoleonid. El susține, că manifestul nu vătămă legea adusă în anul 1881.

Loterie.

Mercuri 17 Ianuarie n. 1883.

Brün: 7 47 51 58 90

Bursa de Viena și Pesta.

Din 18. Ianuarie n. 1883.

	Viena B-pesta	
Renta de aur ung. de 6%	118.30	118.20
Renta de aur ung. de 4%	85.55	84.50
Galbin	5.65	5.63
Napoleon	9.51 1/2	9.05
100 marea nemțesci	58.75	58.70

Nr. 778 S.

[338] 1-3

CONCURS.

Subscrișul consistoriu oferă un stipendiu de 500 fl., pe trei ani unui tinăr, carele se va pregăti în institutul agronomic din Ungarisch-Altenburg pentru profesura de agronomie la institutele de teologie și de pedagogie.

Petenții au se producă următoarele documente:

1. Atestat de botez că sunt români gr. or.

2. Atestat de maturitate de gimnasiu s'au de scoala reală.

3. Atestat dela medic, că sunt de constituție sănătoasă.

4. Atestat că afară de limba română mai posed și limba maghiară și germână în așa grad, ca se poată asculta prelegerile la numitul institut.

Mai departe cel ce va câștiga acest stipendiu se va deobliga a servi la preșisele institute cel puțin 10 ani de zile,

Petițiile instruate cu atestatele de mai sus au să se trimită incoaci până la finea lui Iulie 1883 st. v.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 18 Noemvre 1882.

Consistoriul diecesan.

Ioan Popasu m. p.,
episcop.

Nr. 319.

[337] 3-3

EDICT.

Nicolae Isdrailă de religiunea gr. or. din Slimnic cercul Sibiului, carele de trei ani cu necredință a părăsit pre legiuita lui soție Maria n. Hania tot de acolo, fără a se sci ubicațiunea lui, se citează prin aceasta: ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subsemnatul scaun protopresbiterial ca formatrimonial de I. instanță căci la din contră și în absenție se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra de soția s'a. Sibiu 20 Decemvre 1882.

Scaunul ppresbiterial gr. or. al tractului Sibiului ca for matrimonial de I. instanță.

Publicațiune.

Un tinăr care pose le bine limba română și maghiară și este perfect în afacerile notariali comunale pe lângă un salariu de 15 fl. v. a. la lună și — afară de spălat, toată proviđiunea lângă subscrișul numai decât poate fi aplicat ca adjunct notarial.

Galeca (comitatul Arad) 1883
Ianuarie 14 c. n. [339] 1-3

Gavril Ardeleanu m. p.,
notariu cercual.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec. [205] 18-30

in Budapesta, strada Vațului, Văczi utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliturile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni- ca, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele

LOTERIA ESPOZIȚIUNEI TRIESTINE.

Tragere irevocabil în

18. Februarie 1883.

1. nimeritor principal: bani gata 50.000 floreni sau 8.800 galbini.

2. nimeritori principali: bani gata 20.000 floreni sau 3.500 galbini.

3. nimeritori principali: bani gata 10.000 floreni sau 1.750 galbini.

4. nimeritori principali: Colet și cercei cu brilante, preț 10.000 floreni.

Patru nimeritori: Scule de aur cu brilante și mărgelile în preț de câte 5000 fl.

Cinci nimeritori: Scule diverse în preț de câte 3000 fl.

987 nimeritori în preț de câte 1000, 500, 300, 200, 100, 50 și 25 floreni.

1000 nimeritori
in preț de
fl. 213.550

Una soarte 50 cruceri!

1000 nimeritori
in preț de
fl. 213.550

Comande pe lângă accluderea a 15 cr. spese de port sunt a se adresa la

[336] 3-4

TRIEST,
P. Grande N. 2.

Despărțământul loteriei Esposițiunei Triestine

FILIALA VIENA
Fleischmarkt N. 2.

[338]

2-3

Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumătate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintăiu și cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis de o cam dată fabrica sa, încredinșându-ne pe noi cu vândarea fabricatelor sale. Aceste așa numitele oroloage de-buzunariu-Washington sunt cele mai bune de pe lume, sunt foarte elegant gravurate și înfrumșețate și lucrate după sistemă americană.

Toate oroloagele sunt repassate (esaminate) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sântem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acurateță estra-ordinară pe secundă; afară de acestea aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., preț de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lucș din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 oroloage-cilindre înfrumșețate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 oroloage ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloagele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

1000 oroloage remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciare, pe lângă garanție severă repassate pe secundă, cu mechanism de nickel așa încât oroloagele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. Oroloagele aceste au costat mai nainte fl. 40 și astăzi se capătă cu prețul fabulos de efin numai cu fl. 20. Afară de aceasta lângă fie-care orologiu se dă grătit un lanț, medalion și cutie de catifeal

1000 oroloage pentru doamne de aur veritabili cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 oroloage remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 oroloage de părete cu încuadratură de email cel mai fin și cu mechanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 oroloage desteptătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca oroloage pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptură în căsuli înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a opta zi, regulate fin pe secundă, foarte frumoase și imposante; de oare-ce un astfel de orologiu și în 20 de ani nu are preț îndoit-se nu lipsească astfel de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că astfel de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. Oroloagele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de efin de fl. 15.75 unul.

Comandând cine-va oroloage pendule are să adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de oroloage

Fabricei de oroloage Fromm.

Viena Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.